

HUSITA

Časopis Pražské diecéze ČČSH

číslo 3/2025 | ročník XXIII | červen 2025

XXV. Pouť na Sázavě k 610. výročí M. J. Husa

Husita vychází 6x ročně

Vydává

Pražská diecéze Církve československé husitské
ve spolupráci s Husitským centrem, o. p. s.,
ISSN 1214-4630

Kontaktní adresa

Časopis Husita, Pražská diecéze ČČSH,
V Tišíně 3, 160 00 Praha 6
tel.: +420 777 759 652
e-mail: renata.veliskova@ccshpraha.cz
web: www.ccshpraha.cz/casopis-husita

Pověřená redaktorka a jazyková korektura

Renata Velišková

Grafické zpracování

Mgr. Simona Ullspergerová

Tisk

Tiskárna A.M.G., s. r. o.
Mírová 2, 679 04 Adamov

Příspěvky do časopisu

Deadline pro zaslání příspěvků je vždy
do 25. každého lichého měsíce. Jedině tak může
být zajištěno včasné vydání časopisu a jeho
distribuce čtenářům. R. Velišková, pověřená
redaktorka. Děkujeme za pochopení.

Spolupracovníci

J. Boček, Ing. I. Kraus, Mgr. I. Krulichová,
Mgr. K. M. Lukasová, Mgr. J. Pokorná, Mgr. A. Radová,
Mgr. H. Tonzarová, A. Venturová, Th.D., J. Vlasák

Distribuci a objednávky zajišťuje

sekretariát PD ČČSH, tel.: +420 234 760 058
Faktury a potvrzení přijetí plateb zajišťuje
ses. Ing. Martina Hájková, tel.: +420 777 759 655

Prodejní místa

Prodejna Blahoslav, Wuchterlova 5, Praha 6
Pražská diecéze ČČSH, V Tišíně 3, Praha 6
Husův institut teologických studií,
Roháčova 66, Praha 3

OBSAH

4–8

Čtvrt století –
to to letí –
XXV. Pouť
na Sázavě k 610.
výročí M. J. Husa

9–10

Noc kostelů
v Benátkách
nad Jizerou

11–13

Noc kostelů
v NO Příbram

14

Malé ohlédnutí
zpět k noci
kostelů 2025

15

Koncert pěvecké-
ho sboru Egeria
v Kosteletě Božího
Spasitele
v Podbořanech

16–17

Ekumenická
bohoslužba
v Husově sboru
v Mnichovicích

18–19

Pršelo, jen se
lilo – rosu dala
nebesa – ale neod-
radilo nás to

20–22

Květná neděle –
svátek našich dětí

23

Z Lipan do Hodova

24–27

Křesťanství
v Římě a císař
Konstantin I.

28–31

Věrozvěsti Cyril
a Metoděj
na Velké Moravě

32

Pomník Mistra
Jana Husa
v Lidicích

33–35

NO Úvaly – Naše
tvorba

*Nejcennější na člověku není hlava plná vědomostí,
ale srdce plné lásky, ucho ochotné poslouchat
a ruka která chce pomoci.*

Čtvrt století – to to letí – XXV. Pouť na Sázavě k 610. výročí M. J. Husa

4

Noc kostelů v NO Příbram

11

Noc kostelů v Benátkách nad Jizerou

10

Pršelo, jen se lilo

18

Květná neděle

21

Křesťanství v Římě a císař Konstantin I:

26

Pověřená redaktorka
Renata Velíšková

Renata Velíšková

Čtvrt století – to to letí – XXV. Pouť na Sázavě k 610. výročí M. J. Husa

Ekumenicky –
ekologicky – místně –
celorepublikově – to byl cíl
letošního již pětadvacátého
ročníku Pouti na Sázavě
věnované s ohledem
na letošní 610. výročí
M. J. Husovi.

Na 30 dobrovolníků převážně z Husova institutu teologických studií – studentů i absolventů se v sobotu 31. května 2025 od brzkého rána věnovali zajištění všeho potřebného, aby se připravený program pro děti i dospělé mohl uskutečnit. V 10.00 h. začala tradičně bohoslužba pod širým nebem, kterou vedl bratr patriarcha Tomáš Butta s pražským biskupem Davidem Tonzarem a kázáním zde poprvé při

svém druhém pobytu, jak poznamenal, proslovil plzeňský biskup Lukáš Bujna na téma Ježíšova nanebevstoupení. Významným hostem byl generální tajemník Ekumenické rady církví Marián Čop, který shromáždění pozdravil na konci bohoslužby. Speciálním hostem byla ředitelka vzdělávání amerického Sokola paní Anna Cook s dcerou Fionou, která položila při příležitosti výročí M. J. Husa při bohoslužbě – v části

vzpomínek – věnec s trikolorovými stužkami s nápisem: V mysli vlast! Americký Sokol.

Již během bohoslužby, provázení písněmi s odkazem na 610. výročí M. J. Husa, se mohly děti pustit do malování, byť se výtvarná soutěž na téma: Pravda Boží vítězí – M. J. Hus rozběhla až následně. Téma je převzato z celorepublikové výtvarné soutěže Modlitby za domov. Obrázky, které děti namalovaly, budou do této soutěže poslány a ty nejlepší se mohou těšit na vystavení během slavnostní bohoslužby k státnímu svátku vzniku Československé republiky 28. 10. v přímém přenosu ČT.

Po bohoslužbě vystoupili pražští umělci pod vedením Václava Návrata s pořadem Jan Hus – mučedník nebo zbytečná oběť – v hudebně literárním pořadu. Jana Potměšila skvěle alternoval herec Šimon Knápek, excelentním tenorem mnohé oslnil zpěvák Ondřej Holub za doprovodu Václava Návrata na barokní housle a Přemysla Vacka na arciloutnu.

Po skončení se již mnozí nemohli dočkat společného stolování – díky všem, kteří na společný stůl přivezli z domova co napekli – různé zákusky, či namíchali – pomazánky, či nakoupili, mnozí nadšeně přivítali tradičně lilončiny řízečky pro masojedlíky i vegetariány s bramborovým salátem jako o Vánocích. Nechyběl ani společný přípitek hned k dvojímu výročí. To vše za doprovodu Marka Šmause a jeho kolegů z církevní husitské ZUŠ Harmonie, kteří vystoupili následně ještě při odpoledním koncertíku, při němž si i někteří radostně zatančili.

Zatímco dospělí zůstali u beersetových stolů a soutěžili v týmech v tradičním skvěle Janičkou Krajčířkovou připraveném kvízu o ceny – tentokrát na téma:

co (ne) víš o M. J. Husovi – stejné téma provázelo děti na 9 stanovištích, kde plnily nejrůznější úkoly. Domů si odnesly nejen sešitek – připravený opět perfektně Janičkou – s postupně vlepeným Husovým sedmerem a mnohým dalším, ale i diplom. Ze zprávy dobrovolníků, kteří na jednotlivých stanovištích dětem pomáhali, víme, že se u úkolů bavily nejen děti, ale i rodiče. Zvláště malá kazatelna, z níž děti volaly kupř: Nelžete! Mluvte pravdu! lákala pro horoucí projevy právě i dospělě.

Ve 14.00 h. se (téměř) všichni – dospěli i děti – sešli na štafetovém běhu pro každého o pohár opata Prokopa. Byť jsme od počátku říkali, že mohou, kdo chce, klidně daný úsek i jen jít, mnohých se zmocnilo srdce závodníka a pádili s větrem o závod – ti nejrychlejší pak pro pohár opata Prokopa. Užili jsme si to ale všichni a všichni běžci si také odnesli medaili s vyobrazením M. J. Husa.

Kromě programů bylo možné navštívit i stánky – děkujeme Ekumenické akademii Praha a zvláště jejímu em. řediteli Jiřímu, jemuž po celou dobu

pomáhal i jeho syn Heřman, za skvělou fairtrade kávu a další výrobky. Děkujeme též našemu husitskému diakonickému středisku Nazaret, které přivezlo množství krásné keramiky, jejímž zakoupením mnozí přispěli k Bohu – libému dílu, které v Borovanech toto středisko vykonává. Na pár hodin nás navštívilo též policejní auto – ne, nestalo se nic, bylo zde pro ty, kteří se chtěli podívat, jak takové auto uvnitř vypadá, vyzkoušet si ochranný oblek, či se vyfotit ve fotokoutku, anebo si zaházet na cíl – tuto návštěvu zprostředkoval

místní farář a vikář Ivan Bařinka. A děkujeme – na pouti poprvé – stánku Dementia, kde se ti nejdůležitější nechali otestovat. Zavítal k nám i stánek s kořením, ale než jsme se nadáli, byl zase pryč. A konečně „last but not least“: stánek Domy na půl cesty – Ekumenická síť pro aktivity mladých – rovněž na pouti poprvé, seznamoval s aktivitami pro mladé, jak pracuje ses. farářka Eva Mikulecká a její tým pro podporu zvláště těch mladých, kteří neměli dobrý start, ale dostávají novou šanci. Pestrost programů i stánků zaručila, že si každý našel ten svůj, který se mu líbil.

Novinkou letošního ročníku byla pouť do kláštera na prohlídku, a to po společném náviku a zpěvu písní Tai-zé – pod vedením ředitele husitské základní umělecké školy Harmonie, Marka Vávry. Po odchodu poutníků do kláštera jsme pokračovali ve zpěvu – až se někdo podíval na radar a vykřikl, že se blíží bouře! Ukončili jsme proto společný zpěv dříve a začali vše rychle uklízet. S posledním předmětem naloženým do autobusu se spustila průtrž mračen a ona avizovaná bouře. Museli jsme však ještě zamknout stodolu, kterou nám město Sázava, jako i pódium na naši pouť půjčuje. S deštníkem jako bez deštníku, byli jsme během minuty, jak se říká „durch“, o to více pak ti, kteří běželi z prohlídky z kláštera dříve, než jsme pro ně stačili autobusem dojet. Prý budeme mít alespoň na co vzpomínat, smáli se někteří.

V Praze nás po návratu čekalo večer opět sluníčko, a tak vynášení všech židlí a materiálů se neslo v opět pohodovém duchu.

Díky všem aktérům všech programů, přípravnému týmu, dobrovolníkům, městu Sázava – panu starostovi a pracovníkům úřadu a technických služeb i Ministerstvu kultury za finanční podporu a samozřejmě naší církvi – zvláště ústředí a Pražské diecézi; byť jsme cíle shora uvedené naplnili jen částečně – a tak máme důvod se, dá-li Pán, příští rok opět sejít – odjížděli mnozí s radostí a vnitřním pokojem naplněným srdcem. A za to všechno to mnohými vynaložené úsilí stálo! A snad též k počtě našeho Mistra Jana! Díky Bohu!

*Mgr. Hana Tonzarová, Th.D.
hlavní koordinátorka Pouti na Sázavě*

Noc kostelů v Benátkách nad Jizerou

V pátek 23. 5. proběhla, dle mého, velmi vydařená Noc kostelů v naší kapli v Benátkách nad Jizerou.

Přišlo přibližně 50 – 70 návštěvníků, rozdali jsme mnoho pastoračního materiálu, modliteb v nemoci, časopisů Husita, Českých zápasů a knih, jejichž výtisků jsme měli v knihovně velký přebytek, některé až 20x... ☺

Program:

17h. – zahájení, společná modlitba, po celý večer bylinková čajovna Ateliéru Hildegardis farářky Kamily a výstava obrázků dětí Hlaholíku Tábor, z duchovní obnovy v Táboře s malířkou Magdalenou Kolářovou, studentů ZUŠ Benátky n. J. na téma Velikonoce a dětí z KLUBU Apoštolské církve – v rámci svého klubu Klíče a Klíčky Benátky n. J.

17.45h. – Biblické divadlo Apoštolské církve – Bůh vždy pomáhá

18h. – houslový koncert syna naší benátecké členky Antonína Studeníčka – Montiho čardáš

18.30h. – Autorské čtení knihy Zrcadlo, farářka K. M. Lukasová

19.30h. – Chvály a evangelizace – děti z Apoštolské církve se rozběhly po ulicích kolem náměstí, zpívaly a přiváděly k naší kapli další lidi ☺, rozhovory, provádění kaplí sv. Rodiny, bylinkové čajíčky, modlitby u svíčky...

20h. – tichá meditace ve věžičce, prostor pro jednotlivé modlitby v ústraní během celého večera

20,30h. – přednáška nejen O židovské komunitě Benátecka – kazatel Roman Zábrodský

22h. – modlitby, chvály, závěrečné požehnání účastníkům, městu, světu a celému Stvoření

Přeji za nás v Benátkách pěkný každý den i večer! Lidskost a vzájemnost, úctu k Hospodinu, bližním i sobě samým.

*S Láskou v Lásce *kml**

Noc kostelů v NO Příbram

V pátek 23. května 2025 se uskutečnila již 17. Noc kostelů, pro kterou 1868 kostelů a modliteben připravilo 7546 programů – koncertů, programů pro děti, přednášek, výstav, modliteb, rozhovorů a mnoho dalšího. Letošním tématem bylo téma naděje.

První Noc kostelů proběhla v Rakousku v r. 2005 ve Vídni poté, co o rok dříve nechal kostelník v jednom z vídeňských kostelů během úklidu otevřeno a byl překvapen, že do kostela začali vstupovat kolemjdoucí. Oficiálně se uvádí, že se Noc kostelů v České republice konala na základě inspirace z Rakouska poprvé v r. 2009. Připomeňme však, že o dva roky dříve, v r. 2007 Noc otevřených kostelů zorganizovala Ekumenická rada církví bez znalosti rakouského modelu. Stalo se tak při příležitosti podpisu evropského dokumentu Charta Oecumenica při společné ekumenické bohoslužbě během Týdne modliteb za jednotu křesťanů

(každoročně 18. – 25. 1.). Tehdy probíhaly programy ve třech pražských kostelech – v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí Církve čs husitské, U Salvátora – Českobratrské církve evangelické a v Kosteletě Panny Marie

před Týnem Římskokatolické církve a též v prostorech Pravoslavné církve prostřednictvím ambasad Rumunska a Bulharska, které tehdy přistupovaly do EU. Tehdejší Noc otevřených (výše uvedených) kostelů však byla chápána jednorázově a do jisté míry účelově (k oslavě podpisu Charty), navíc zimní termín příliš nelákal akci znovu opakovat, byť návštěvnost byla dobrá. Proto lze nakonec souhlasit s tím, že – na základě rakouského modelu – se zde ve větším počtu kostelů a modliteben napříč celou Českou republikou konala Noc kostelů v r. 2010 a postupně se šířila i do dalších evropských zemí.

Letošní Noc kostelů se nesla ve znamení digitalizace. Již několik let se děje přihlašování programů online, což umožňuje jejich aktualizaci až do téměř samotného začátku Noci. Tradiční poutnický pas si poutníci mohli již stáhnout v mobilní aplikaci, která umožňuje vytvářet si vlastní pořad Noci kostelů výběrem oblíbených programů každého poutníka. Pro Noc kostelů byla natočena videopozvánka a vytvořena také digi – platforma pod názvem: HledámBoha.cz, která je popsána, že: propojuje nejen svět věřících a nevěřících, nebo hledajících, ale i křesťany

napříč církvemi. Je zřejmé, že organizátoři tak cílili na mladou generaci.

I mnoho našich kostelů a modliteben se letos zapojilo do Noci kostelů. Níže přinášíme pár fotografií z programu pro děti koncipovaném s ohledem na 610. výročí M. J. Husa na zahradě kostela Mistra Jakoubka ze Stříbra n. o. Příbram – Březové Hory. Dětský program měl 7 stanovišť, přičemž na prvním stanovišti si děti hrály jako M. J. Hus, na druhém malovaly rodinu, tak jako měl rodinu i M. J. Hus, na třetím se učily modlitbičku, tak jak se již v dětství modlil M. J. Hus s maminkou u křížku, na čtvrtém děti zpívaly a doprovázely se na pokličky, tak jako Jan Hus jistě již jako dítě zpíval, ale i jako dospělý, když se podílel snad i na vzniku několika písní. Na pátém stanovišti děti pantomimou předváděly, kým by chtěly být, tak jako Jan se rozhodl být knězem. Šesté stanoviště už se přehouplo do Husova pobytu na hradě, který děti postupně stavěly, a na 7. stanovišti děti s odkazem na Kostnický koncil a Husovo věznění a upálení, dostávaly za papíry se slovy Lhaní a Pomlouvání, které trhaly, papíry Lásky a Pravdy, které si odnesly společně s obrázkem rodiny, který namalovaly a textem modlitbičky a písničky: Kde je dobrota a láska, tam je také Bůh, které obdržely na předchozích stanovištích. Na závěr jako následovníci M. J. Husa dobyly hrad, kde nechtěly žít v Lásce a Pravdě, ale ve Lži a Pomlouvách. Díky patří všem členům n. o., kteří s dětmi na stanovištích pomáhali plnit dané úkoly a kazatelce Štěpánce, která zajistila vše

potřebné pro realizaci úkolů na stano-
vištích, které jsem koncipovala v kore-
spondenci s ještě širším dětským pro-
gramem pro děti na letošní XXV. Pouti
na Sázavě k 610. výročí M. J. Husa v so-
botu 31. 5. 2025.

Společné zvonění příbramských kos-
telů v 18.00h. odstartovalo následně
program v kostele Mistra Jakoubka
ze Stříbra převážně pro dospělé: 2 kon-
certy (stejnojmenného Komorního sbo-
ru a dále souboru Bacha baby), kome-
ntované prohlídky, výstava fotografií,
přednáška o M. J. Husovi k jeho 610. vý-
ročí a na závěr tradiční zpěv písní Taizé,
které provázely i tento rok i závěrečné
modlitby na zahradě, kam se se svícemi
všichni na závěr přesunuli k závěrečné-
mu požehnání přítomným i městu Pří-
bram a všem lidem dobré vůle.

Byť letošní účast nebyla ve srovná-
ní s předchozími ročníky tak velká

(v průběhu celého večera se účastni-
lo něco málo přes 100 lidí, přičemž
většina přišla na koncert Bacha baby,
nicméně končilo nás na zahradě se
svícemi kolem 20), odcházeli jsme jako
organizátoři spolu s poutníky napl-
nění nadějí a posílení na duchu. Kéž je
nám všem dáno otevřít chrámy, kostely
a modlitebny, ale především svá srdce
pro (nejen) nová setkání, i v příštím roce.

Mgr. Hana Tonzarová, Th.D.

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZPĚT K NOCI KOSTELŮ 2025

Tradičně i v letošním roce se konala v Husově sboru Církve československé husitské v Uhlířských Janovicích akce NOC KOSTELŮ. Tentokrát jsme přivítali tzv. Mládežnický orchestr žáků při Základní umělecké škole Uhlířské Janovice, se kterou naše náboženská obec dlouhodobě spolupracuje. Tato ZUŠ vyučuje dva obory, hudební a výtvarný. Především vychovává mladé hudebníky, kteří pak nacházejí uplatnění jak v amatérských, tak i profesionálních souborech a též připravuje

žáky pro studium na konzervatořích a jiných vyšších hudebních školách. Tento orchestr nám pravidelně každým rokem připravuje adventní koncerty. Repertoár orchestru k Noci kostelů směřoval k jarnímu období, takže zde zazněly písně o jaru starší, lidové i moderní. Měli jsme příjemný zážitek.

Za NO CČSH v Uhlířských Janovicích

Mgr. Jitka Pokorná

a Mgr. Irena Krulichová

Koncert pěveckého sboru Egeria v Kostele Božího Spasitele v Podbořanech

V květnu se konal v Podbořanech opět velmi navštívený koncert místního pěveckého sboru Egeria. Zazněly jak písně lidové či populární, tak i písně duchovní, jako např. Ave Maria od Giulio Caccini, Cantate Domino od Guito von Pogatschnigg. Koncert uvedl jáhen naší církve bratr Ivo a sbírka se konala ve prospěch našeho Kostela Božího Spasitele. Účastníci si odnášeli domů nejen hluboký kulturní zážitek, ale i radost v srdci po čase stráveném v duchovním prostoru zdejšího, původně evangelického chrámu.

Ing. Ivo Kraus

Foto: Laurencie Helásková

Ekumenická bohoslužba k 80. výročí ukončení 2. světové války v Husově sboru v Mnichovicích

Dne 14. května 2025 se v Husově sboru v Mnichovicích uskutečnila ekumenická bohoslužba k výročí 80 let od ukončení 2. světové války a k uctění památky padlých v květnovém povstání. Tato bohoslužba slova se uskutečnila díky Církvi československé husitské, Římskokato-

lické a Českobratrské evangelické. Slavnostní bohoslužby se zúčastnili pražský biskup ČČSH doc. ThDr. David Tonzar, Th.D. římskokatolický farář Th.D., P. JCLic. PhDr. Mgr. Radim Cigánek, farářka Mgr. Eva Potměšilová z církve českobratrské evangelické a zástupci města Mnichovice.

Bohoslužby se kromě jiných hostů zúčastnila i starostka města Mnichovice Bc. Margita Valentová a místostarostka Mgr. Lucie Procházková. Paní starostka ve svém úvodním vystoupení vzpomněla na výročí ukončení druhé světové války. Připomněla také padlé z Mnichovic v květnovém povstání v roce 1945. Tehdy před 80 lety duchovní tří církví pohřbívali 6 padlých bojovníků. Za Římskokatolickou církev se pohřebních obřadů zúčastnil děkan František Kahoun, za Československou církev farář Jan Beneš a za Českobratrskou církev evangelickou farář Batelka. Ekumenickou bohoslužbu ve vzájemné shodě sloužili duchovní ČČSH, ŘKC a ČCE za krásného zpěvu Jana Ericssona z Mnichovic. Bratr biskup D. Tonzar v kázání připomněl oběti květnové revoluce před 80 lety, a to nejen v Mnichovicích, ale i v okolních obcích. Nejtvrdší boje tehdy probíhaly ve Strančicích a v blízkém okolí, kde přišlo o život asi 30 mužů. Někteří z nich byli chladnokrevně zavražděni bez zbraně a někteří padli v boji s Waffen-SS. Část těchto příslušníků SS byli Slováci z výcvikového prostoru z Neveklova. Poznámka autora článku: V průběhu 2. světové války u Waffen-SS sloužilo 8200 Slováků. Ve Strančicích na hřbitově je pochováno 19 mužů, z toho 2 vlasovci. Tyto padlé pohřbívali kromě V. Hybnera stejní duchovní jako v Mnichovicích. Ve společném hrobě vedle sebe leží ve svornosti bez rozdílu vyznání husité, katolíci, pravoslavní i židé. Ve Velkých Popovicích, které jsou od Mnichovic vzdálené asi 8 kilome-

trů, stejná jednotka SS povraždila 27 mužů a žen. Po skončení ekumenické bohoslužby bylo pro všechny přítomné v zimní modlitebně Husova sboru připraveno pohoštění. Měli jsem velkou radost za pěkné křesťanské společenství, které jsme z Boží přízně mohli prožít. Děkujeme městu Mnichovice za jeho velkou podporu při přípravách bohoslužby.

J. Boček

*Zdroje: Kronika města Mnichovic
a obcí Strančice, Všestary
a Velké Popovice*

Pršelo, jen se lilo

– rosu dala nebesa –

ale neodradilo nás to

Na Velký Pátek jsme spolu s mnoha účastníky – vedoucími a dětmi z Apoštolské církve, členy Církve bratrské a naší Československé husitské vyrazili na prožití si křížové cesty na vlastní kůži, všemi smysly.

Vyrazili jsme s deštníky, pláštěnkami a dvěma psy vzhůru z městského parku cyklotrasou přes Jizeru do zámeckého parku kopcem po vyznačené cestě, kterou pro nás připravil náš jáhen Roman Zábrodský s varhanicí Katkou Walterovou.

Na třinácti zastaveních, které byly přivázané na stromech, jsme postupně četli pašijový příběh, k tomu malý aktualizovaný výklad v příbězích současnosti, pak tam byly úkoly pro děti – např. při zastavení *Ježíš padá pod kří-

žem* bylo téma – „Břemena druhých neste“ – měly se utvořit dvojice, jeden z ní skočit druhému na záda a počítalo se, kolik kdo se zátěží, břemenem, udělá kroků... a s otázkami typu – co je to postní doba, jak dlouho trvá, jakým dnem začíná, jak se jmenují jednotlivé dny svatého týdne, co se mi v posledních dnech povedlo a co nepovedlo... atp.

Do některých obalů jednotlivých zastavení napršelo tolik vody, že ji musel čtenář vytlačit nahoru, aby mohl

vyluštit texty. Přitom jsme zjistili, že voda písmena zvětšuje coby lupa, a někteří si tedy ani nemuseli nasazovat brýle... ☺

Křížovou cestu jsme zakončili – mokří jako myšky – v zámeckém kostele, od kterého se mi po několikadenních telefonátech a mailování, podařilo sehnat klíče, děti se zabalily do dek a my tam společně vykonali pobožnost.

Dospělí postupně po částech četli z Písma Ježíšův pašijový příběh, dětská kapela Apoštolské církve s kytarou, kachlonem nás učila zpívat chvály, vyslali jsme mnoho děkovných a přímluvných modliteb, Roman posloužil kázáním, v kruhu za ruce jsme děkovali Otčenášem, vyprosili jsme si společně závěrečné požehnání, a pak už vesele povídali a plánovali společnou Noc kostelů v květnu, kdy děti z AC sehraji biblický příběh na náměstí před naší kaplí, děti ze ZUŠ naší varhanice Katky uspořádají koncert, výtvarnou výstavu zase mé děti z ná-

boženství a Hlaholíku, Roman přednášku o Talmudu a Kabale, já autorské čtení z mé tvorby. Domluvili jsme další společné bohoslužby a setkávání – moc pěkné to bylo!

Inu, Bohu díky!

(za poutníky

Kamila Magdalena Lukasová,
Benátky nad Jizerou)

Květná neděle – svátek našich dětí

Květná neděle je každý rok krásná příležitost pro bohoslužbu s dětským programem. V předchozích letech vjel Ježíš na oslátku až do našeho sboru. Letošní bohoslužbu jsme zahájili

za zpěvu „Hosanna, heysanna“ průvodem dětí s větvíčkami forzýtií a kladením ratolestí do vázy před stolem Páně. Potom děti shlédly oblíbenou scénku s Kašpárkem, ve které se

s pomocí sestry farářky vysvětlilo, co volání „hosanna“ vlastně znamená.

Po krátké modlitbě se děti mohly rozeběhnout do farní zahrady, aby našly schovaná vajíčka.

A nebyla to obyčejná vajíčka! Každé v sobě skrývalo malý poklad – předměty, které upomínaly na některý Ježíšův výrok a pomocí kterých si děti zopakovaly Ježíšův velikonoční příběh. Například kousek chleba a kalich

upomínaly na Ježíšova slova „Toto je moje tělo. Toto je moje krev. To čiňte na mou památku.“ Větvičky s trny připomněly Ježíšovu trnovou korunu a jeho odpověď Pilátovi: „Ty sám říkáš, že jsem král.“ A také „Moje království není z tohoto světa.“ A kousek plátna a kámen nám připomněly prázdný hrob a Ježíšovo zaslíbení „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje, tam mě uvidí.“

Nakonec si děti vyrobily z papíru trojrozměrná vajíčka, která je pomocí symbolů budou provázet celým pašijovým týdnem.

Mgr. Anna Radová

Z LIPAN DO HODOVA

Již několik let jsme uctivali ke konci měsíce května památku bitvy u LIPAN u lipanské mohyly. V letošním roce jsme tento pietní akt přenesli do Úval, místní části nazývajících se HODOV, jež nám tak trochu připomíná lipanský terén.

Zaniklá ves Hodov, doložena v písemných pramenech poprvé k roku 1346, náležela původně ke kolodějské tvrzi. Později ke vsi přibyla i malá tvrz. Bohužel pozůstatky z této vsi se již nedochovaly. Ještě v 19. století se zde rozpínal rybník, nazývaný Hodovský, na toku potoka Výmoly, a u něhož se zároveň nalézal vodní mlýn, dnes také zaniklý, včetně rybníka. Hodovská tvrz se dvorem byla naposledy zmíněna v roce 1542. V blízkosti jen protéká potok Výmola, který měl ve středověku zřejmě plnit obran-

né účely. V současné době jde už jen o místní název Úval. Ještě je třeba uvést, že kdysi Úvaly procházela důležitá stezka spojující Prahu s Českým Brodem, Kolínem a Kutnou Horou.

Do této úvalské lokality rádi chodíme na procházky a tzv. Biblické pod nebem. Letos jsme zde zahájili tradici v uctění památky pětistého devadesátého prvního výročí bitvy u Lipan a připomněli si krvavé střetnutí vojska utrakvisticko-katolické aliance s radikálním křídlem husitského hnutí. Bitva u Lipan byla rozhodující bitvou a zároveň tečkou za husitskými válkami.

**VŠEM PADLÝM V BITVĚ U LIPAN
VĚČNÁ PAMĚŤ!**

Mgr. Jitka Pokorná

Křesťanství v Římě a císař Konstantin I.

Řím byl založen okolo roku 1000 před našim letopočtem na sedmi pahorcích – Aventin, Kapitol, Caelius Eskvilin, Palatin, Kvirinal a Viminal. Podle legendy u zrodu Říma byli bratři Romulus a Remus, synové boha Marta a vestfálské kněžky, které před smrtí hladem zachránila vlčice svým vlastním mlékem. Velké množství památek, které tu jsou doslova na každém kroku, návštěvníky přivádí v úžas, proto město považují za nejkrásnější muzeum světa. Kromě starověkých památek postavených ještě před našim letopočtem zde najdeme také velmi mnoho basilik, kostelů a klášterů, které vznikaly po příchodu křesťanů už od 1. století našeho letopočtu. V té době Římané křesťany za svou víru krutě pronásledovali a popravovali. Mezi prvními mučedníky, kteří položili život za křesťanskou víru, to byli i apoštolové Petr a Pavel. Petr se narodil ve městě Betsaidě v dnešním Izraeli. Původně se jmenoval Šimon, byl rybářem a oženil se. Měl výsadní postavení mezi apoštoly a od Ježíše Krista dostal jméno Petr (skála). Je považován za prvního biskupa katolické církve. Pontifikát pravděpodobně zastával v letech 30 – 64. Později podle křesťanské

tradice působil v Římě, kde za šíření křesťanství zemřel mučednickou smrtí. Byl přibit na kříž hlavou dolů a jeho ostatky jsou uloženy v hrobce pod Bazilikou sv. Petra v Římě, nejvýznamnějším chrámu katolické církve. Na sochách a na obrazech jej poznáme podle jeho atributů, které jsou kříže a klíče. Druhým apoštolem, který v Římě skončil mučednickou smrtí byl svatý Pavel. Narodil se v Tarsu na dnešním jižním pobřeží Turecka. Jeho původní jméno bylo Saul. Je zařazen mezi apoštoly, přestože nebyl mezi 12 původními apoštoly a nikdy se nesetkal s Ježíšem (kromě zázraku na cestě do Damašku). Svatý Pavel byl za šíření křesťanství v roce 67 popraven v Římě stětím. Jeho ostatky jsou pohřbeny v římské Bazilice sv. Pavla za hradbami. Na sochách a na obrazech jej poznáme podle jeho atributů, které jsou dva meče. Jeden meč představuje Boží slovo a druhý je nástroj umučení. Někdy je sv. Pavel vyobrazován také s košem který znázorňuje nebezpečí, ale i záchranu a také i s knihou. Všichni apoštolové zahynuli mučednickou smrtí, kromě Jana zvaného Miláček Páně, který zemřel přirozenou smrtí ve vysokém věku.

Císař Konstantin I.

Změna v přístupu ke křesťanům v Římě nastala až ve 4. století za císaře Konstantina I. Císař se narodil 27. února kolem roku 272 ve městě Naissus (v dnešní Niši, v jižním Srbsku). Jeho otcem byl Flavius Constantius, voják a politicky významný muž, který rychle postupoval v hodnostech a za císaře Cara někdy kolem roku 283 byl pověřen správou provincie Dalmácie. Konstantinovou matkou byla Helena (v roce 312 přijala křesťanskou víru), žena nízkého původu, která se narodila v Bithýnii na Sardinii. Počátkem 4. století našeho letopočtu, po smrti císaře Galeria, v Římské říši vládli čtyři spoluvladaři: Konstantin v Gálii (území dnešní Francie), Maxentius v Itálii, Licinius v Illyrii (území dnešních států Albánie, Kosovo, Černá Hora, Srbsko, Bosna a Hercegovina, Chorvatsko a Slovinsko) a Maximinus Daia na východě (území Turecka, Sýrie, Egypta a Palestiny). Maxentius se cítil být ohrožen Konstantinem, a proto ho chtěl vojensky porazit. Maxentius shromáždil velkou armádu, která byla větší než armáda Konstantina. Podle křesťanské legendy měl Konstantin v předvečer bitvy vidění, v němž spatřil kříž a nápis „In hoc signo vinces“ (V tomto znamení zvítězíš); „Proto kříž nechal vyřýt na štíty svých bojovníků. Po vítězství Konstantina v roce 312 v bitvě u Milvijského mostu přes Tiberu na severu Říma Maxentius padl. Vítězný Konstantin díky ní ukončil spoluvládcovský systém tetrarchie a stal se jediným císa-

řem Římské říše. Vítězství v boji bylo připsáno Kristu, a Konstantin radikálně změnil náboženskou politiku říše ve prospěch dosud pronásledovaného křesťanství. Konstantinova změna náboženské politiky římské říše měla zásadní význam nejen pro křesťanství, ale i pro historii pozdní antiky a evropské civilizace. Poté v roce 313 vydal Edikt milánský, jímž ukončil pronásledování křesťanů a zaručil náboženskou svobodu všem obyvatelům říše. V dalších letech své vlády Konstantin křesťanství všestranně podporoval a v roce 325 svolal do města Nikaia (dnešní město Iznik v Turecku) první ekumenický koncil.

Založené baziliky Císařem Konstantin I. v Římě

Bazilika maior sv. Jana v Lateráně založena v roce 313. Slouží také jako biskupský kostel města Říma.

Bazilika maior sv. Petra založena v roce 324, stojí v místech, kde byl pohřben sv. Petr.

Bazilika maior sv. Pavla za hradbami byla založena v roce 324 v místech, kde byl pohřben sv. Pavel.

Bazilika maior sv. Vavřince za hradbami byla pravděpodobně založena v roce 324.

Další významné křesťanské chrámy, které nechal Konstantin I. postavit v Římské říši

Kostel Božího hrobu na místě Ježíšova hrobu poblíž Golgoty, chrám sv. Apoštolů v Konstantinopoli a chrám Narození Páně v Betlémě.

Konstantinovým dalším významným počinem bylo přemístění centra říše z Říma do Konstantinopole (dříve řeckého města Byzantion). Podle římsko-katolické tradice papežství ustavil sám Ježíš Kristus, který řekl Petrovi: „A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou říši a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče od království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“ (Matouš 16, 18–19).

Zpracoval: J. Boček

*Bitva u Milvijského mostu,
Charles Le Brun (1666)*

Věrozvěsti Cyril a Metoděj na Velké Moravě

Východofranský král Ludvík Němec II. v roce 846 dosadil za vladaře Velké Moravy knížete Rostislava. Po nějaké době se ale Rostislav chtěl vymanit ze závislosti na východofranské říši, a to jak vojensky, tak i církevně. Proto v roce 860 požádal papeže Mikuláše I. o vyslání kněží, kteří by šířili křesťanskou víru na území Velké Moravy a založili novou nezávislou diecézi. Papež ale potřeboval spojenectví s východofranskou říší, a tak této žádosti nevyhověl. Proto kníže Rostislav v roce 862 vyslal poselstvo k byzantskému císaři Michaelu III. (840 – 867) do Konstantinopole s prosbou o vyslání biskupa a učitele, který by v říši šířil křesťanství ve staroslověněštině. Byzantský císař a patriarcha Fotios (820 – 891) této žádost částečně vyhověl, a to především proto, že předpokládal, že Byzantská říše získá vliv na Velké Moravě. Pro křesťanskou misi v roce 863 byli vybráni dva bratři Cyril a Metoděj, kteří vytvořili pro slovanské věřící nové písmo (hlaholice), přeložili bohoslužebné knihy a prosazovali staroslověňštinu jako bohoslužebný jazyk.

Kdo byli věrozvěsti Konstantin (Cyril) a Metoděj

Konstantin (Cyril) (827 – 869) patřil k nejvýznamnějším učencům své

doby, byl vynikajícím teologem, řečníkem a ovládal několik jazyků. Byl profesorem filozofie v Konstantinopoli. Několik let žil v klášteře, ale mničem se stal až krátce před svou smrtí v Římě, kdy přijal řeholní jméno Cyril.

Metoděj (původním jménem Michal) (813 – 885) byl starší bratr Konstantina (Cyrila) a v Byzanci nejdříve pracoval jako státní úředník. Posléze se rozhodl vstoupit do kláštera v maloasijském Olympe jižně od Konstantinopole (Istanbulu), a stal se mni-

chem a diakonem. V klášteře přijal řeholní jméno Metoděj. Bydlel společně se svým bratrem Konstantinem, se kterým se zúčastnil řady zahraničních cest ve službách Byzance. Velký podíl na odchodu bratrů do klidného klášterního prostředí měly drsné politické praktiky a silné politické a náboženské střety v říši. Po smrti bratra Cyrila vedl velkomoravskou misii.

Poznámka: Věrozvěst je misionář

Nalezení ostatků sv. Klimenta

Konstantin a Metoděj byli už před misii na Velkou Moravu pověřováni císařem Michaelem III. nejen důležitými diplomatickými, ale i církevními úkoly. V roce 861 bratři vedli misii k Chazarům. Při této cestě podle legendy Konstantin a Metoděj našli v Chersonésu (dnes území Ukrajiny) na pobřeží Černého moře ostatky sv. Klimenta, čtvrtého římského papeže. Zemřel asi v roce 101 mučednickou smrtí. Na císařův rozkaz mu za šíření křesťanství na krk přivázali kotvu a hodili jej do moře, kde se utopil. Část ostatků nechali bratři v Chersonésu, část vzali s sebou.

Poznámka: Chazarská říše byl stát ní útvar na pomezí východní Evropy a Asie, který v době svého největšího rozkvětu v 8. a 9. století zahrnoval oblasti od dolního Dněpru a Krymu až ke Kaspickému moři a úpatí severovýchodního Kavkazu.

Příchod věrozvěstů na Velkou Moravu

Po příchodu na Moravu si věrozvěsti rozdělili úkoly a začali vyučovat křesťanství nadané mladíky, které vybral Rostislav. Misionáři přeložili do staroslověnštiny bohoslužebné knihy, učili své žáky tyto knihy správně číst a chápat a učili je znát všechny církevní obřady. Založili také seminář pro výchovu svých následovníků v misijní činnosti. Pro potřeby semináře přeložili obřadní knihy, napsali učebnice a bez prodlení začali vychovávat i kněžský dorost. Putovali také po moravských městech, hradištích i venkově, kde šířili křesťanskou osvětu, neboť mezi prostým zemědělským lidem dosud převládalo povrchní křesťanství a také ještě pohanství. Mezi Moravany působili kněží z Řecka, Itálie a hlavně z Bavor, každý kněz v té době vykládal víru po svém. Věrozvěsti křtili nejen prosté venkovany, ale především členy vyšší společenské vrstvy. Zde se projevoval výrazný rozdíl mezi způsobem šíření povrchního křesťanství ze strany německých kněží a slovanských apoštolů. Konstantina a Metoděje předcházela vynikající pověst učenců, ale teprve když Moravané měli možnost číst knihy v jim srozumitelném jazyce, mohli naplno ocenit jejich význam. Východofranský král Ludvík II. Němec i pasovský biskup nelibě nesli, že jejich leník Rostislav začal upevňovat svou územní i církevní nezávislost zaváděním staroslověnské liturgie na Velké Moravě.

Cesta Konstantina a Metoděje do Říma

Po odjezdu z Velké Moravy byl původním cílem cesty Konstantina a Metoděje Konstantinopol. V Benátkách, které tehdy patřily k Byzantské říši, se však dozvěděli o vraždě císaře Michaela III. a sesazení Fotia z funkce církevního patriarchy. V Benátkách je ale čekala i příznivá zpráva v podobě zvacího listu papeže Mikuláše I. Proto se rozhodli změnit cíl cesty a vydali se po moři do přístavu Ravenny (severní Itálie) a dále pak do Říma. Když se družina s věrozvěsty blížila k Římu, čekalo je vřelé uvítání. Nevítal je však papež Mikuláš I., který náhle zemřel, ale papež Hadrián II., (zvolený 3. listopadu 867). Konstantin a Metoděj předali papeži darem ostatky sv. Klimenta a těšili se velké úctě Římanů. Pro Konstantina s Metodějem se staly dočasným domovem kláštery sv. Ondřeje a svaté Praxeidy u baziliky panny Marie Sněžné, kde od roku 820 žili řečtí mniši. Věrozvěsti si mezi Římany i u papeže Hadriána II. získali takovou důvěru, že Hadrián II. schválil jejich neobvyklou misijní metodu i zavádění staroslovanských bohoslužeb. Počátkem roku 868 papež schválil i staroslověnský překlad bohoslužebných

Oltář baziliky Panny Marie Sněžné. V těchto místech papež Hadrián posvětil přeložené staroslověnské bohoslužebné knihy. Nedaleko oltáře je také hrobka papeže Františka.

knihi, které posvětil na oltáři v bazilice Panny Marie Sněžné. Zároveň v basilice vysvětil Metoděje na kněze. Na papežův příkaz biskupové Formosus z Porta a Gauderich z Velletri vysvětili i tři žáky Konstantina a Metoděje na kněze a dva na lektory.

Poznámka: Papežská bazilika Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore) je nejúchvatnější raně křesťanskou bazilikou v Římě. Návštěvníci ji snadno najdou, je nedaleko hlavního vlakového nádraží v Římě.

Smrt Konstantina

Konstantin byl při návštěvě Říma již velmi nemocen tuberkulózou. Byl také vyčerpán neustálými hádkami se západními biskupy, kterým se nelíbilo, že se na Moravě slouží bohoslužby v místním jazyce. Zdůvodňovali to tím, že Pilát nechal napsat nápis na Kristův kříž pouze hebrejsky, řecky a latinsky. Protože Konstantin věděl, že brzy zemře, rozhodl se vstoupit do řeckého kláštera jako mnich a přijal řeholní jméno Cyril. Po 50 dnech 14. února 869 zemřel a papež nařídil, aby Cyril byl pohřben za účasti řeckého i římského duchovenstva se všemi poctami v bazilice svatého Klimenta.

Pokračování příště

Zpracoval: J. Boček

*Dřevěný kazetový strop baziliky
Panny Marie Sněžné*

Pomník Mistra Jana Husa v Lidicích

Vzpomínáme na 9. 6. 1942, kdy byla vysídlena a srovnána se zemí vesnice Lidice i tamní pomník Mistra Jana Husa.

K události se váže vojenský útok 27. 5. 1942 na říšského protektora Reinharda Heydricha, jehož následkem zemřel. K šetření události přispěl dopis pro dělnici Annu Maruščákovou pracující v továrně Palaba ve Slaném.

Drahá Aničko!

Promiň, že Ti píši tak pozdě, a snad pochopíš, neboť víš, že mám mnoho starostí. Co jsem chtěl udělat, tak jsem udělal. Onoho osudného dne jsem spal někde na Čabárně. Jsem zdravý, na shledanou tento týden, a pak se už neuvidíme. Milan*

*Čabárna část Kladna

Továrník Jan Pála se domníval, že je to provokace gestapa nebo od konkurenční firmy Hans Wegener. Text předal českým četníkům. Dopis psal své milence Václav Říha, který u výsledku řekl, že v lese viděl důstojníka Josefa Horáka z Lidic, který utekl z protektorátu Čechy a Morava. Tím bylo gestapo navedeno do Lidic.

Už dál se nic nešetřilo a říšský kancléř Adolf Hitler nařídil vymazání Lidic z mapy. Zastřeleno 172 mužů, 196 žen

odvezeno do koncentráku, 2 děti vybrány na poněmčení a 96 odvezeno do Lodže.

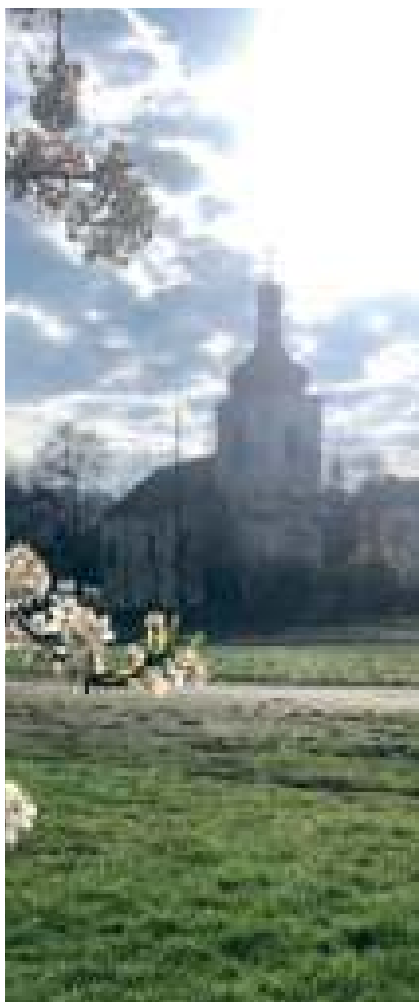
Dopis neměl nic společného s Lidicemi a jen přispěl k tragédii!

Z fotografie víme, jak pomník Mistra Jana Husa vypadal a stál před domem č. 51. Je možno ho v kopii i po letech navrátit, bude-li o to mezi členy církve zájem.

Jan Vlasák

NO Úvaly – Naše tvorba

„Jaro je nadějí, která vstupuje do našich srdcí a rozptyluje veškerou temnotu.“

(Khalil Gibran)

Síla myšlenky aneb jak pozitivní myšlení dokáže změnit život?

Nedávno jsem četla myšlenky Alžběty Bublanové, české spisovatelky, která se věnuje aktuálním společensko-sociálním problémům. Její příběhy se odehrávají v současnosti a často zdůrazňují vztahové problémy a nedostatek porozumění mezi lidmi. Rozhodla jsem se podělit s jejími myšlenkami o moci síly se čtenáři NAŠÍ TVORBY.

Není vůbec jednoduché myslet pozitivně, když na tebe ze všech stran útočí špatné zprávy. Stačí jen otevřít noviny či televizi a máš pocit, že je celý svět špatný. Není divu, že máš strach ze ztráty zaměstnání, nemoci a dalších katastrof. Jenže kolikrát jejich spouštěč máme ve své hlavě. Nauč se s tím zacházet, máš větší moc, než si myslíš. Říkáš si, že určitě neuděláš v autoškolě zkoušky, dostaneš chřipku, nezvládneš přichystat oslavu pro tvou ratolest, nezbavíš se ekzému, v práci se ti nepovede projekt, nezhubneš, a nakonec tě skolí rakovina nebo infarkt? Tak s tímhle okamžitě přestaň. To, co se bude dít, záleží hodně na tom, jak přemýšlíš.

Síla myšlenky – Můžeš tomu věřit nebo nemusíš, ale i vědci přiznávají, že lidská myšlenka má obrovskou sílu a vliv na spoustu věcí. Zkrátka, když

budeš na něco myslet, vyplní se ti to. Ale pozor, záleží na tom, jaké myšlenky se ti hlavou honí. Podle psychologů totiž musíš myslet pouze pozitivně. Tedy zakaž si větu typu „doufám, že ne onemocním“. Zkrátka si jen řekni „budu zdravá“. A pečlivě vol také svá přání. Pokud si totiž budeš opakovat, že jednou budeš bohatá a zdravá, svému podvědomí tak dáváš jasný signál, že nyní jsi chudá a nemocná. S touto informací se pak těžko žije. Místo toho si prostě řekni, že máš vše, co potřebuješ, a pokud budeš něco chtít, dosáhneš to.

Jak na to? Stačí si představit – Říkáš si, že to je super, budeš prostě myslet na to, aby ses měla dobře a měla práci snů a ono to vše samo nějak dopadne a ty si můžeš dát nohy na stůl a čekat? Omyl! Snaha k dosažení cíle být prostě musí. Kromě toho pozitivní myšlení musíš rozjet na všech frontách. Říkej si tedy, jaké to bude, až se ti to, co chceš, povede. A co budeš dělat dál. Svůj sen si také vizualizuj, zavři oči a představ si, jak by to mělo vypadat. A pak si urči, co k tomu, abys toho dosáhla, dosáhla, potřebuješ. Vyškrtni ze svého slovníku negativní výrazy typu „nepovede se“ a „selžu“. Místo toho se nauč pojmenovat to, co chceš.

Používej pozitivní slova – Pozitivně myslet je kumšt, ale snadno se k tomu dopracuješ, když budeš pozitivně mluvit. Uvidíš sama, že když vyslovíš pozitivní slova, budeš se sama cítit lépe, a naučíš se tak i my-

slet. Pokud se tě někdo zeptá, jak se máš, odpusť si gejzír všech stížností. Než na sebe prozradíš, že tvůj život stojí za velké houby, opět tě bolí hlava a prožíváš vztahovou krizi, raději na sebe práskni něco jiného. Najdi zkrátka ve tvém životě něco pozitivního a vyslov to nahlas. Například o problému ve vztahu můžeš mluvit tak, že jste spolu už dlouho, a to je krásné, jen je ještě potřeba na vztahu zapracovat. Hlava tě sice bolí, ale těšíš se, až si doma lehneš, protože nemáš už žádné povinnosti, a tvůj život je přeci jen krásný.

Přijímej prohry – Tak jasně, i přes pozitivní myšlení se ne vždy vše povede podle plánu. Ale i tak nemusíš klesat na mysli. Vlastně nějaké to zaškobrtnutí tě může ještě více nakopnout. Nauč se přijímat životní kopance s pokorou. Možná tě mají správně nasměrovat a posílit. Rozhodně tě ale nesmí srazit na kolena. Vše, co se ti děje, ber jako výzvu.

Najdi na každém dni něco krásného – Uleháš s tím, že to byl tedy zase den? Jenže v jednom dni se toho stane tolik, že je z čeho vybírat. A záleží už jen na tobě, co si z něj vezmeš. Dostala jsi pokutu, onemocnělo ti dítě a nesehnala jsi dárek k narozeninám, když oslavu má kamarádka už pozití? Tak s těmito myšlenkami se ti bude opravdu špatně usínat. Co takhle si raději říct, že se ti vedlo v práci, našla sis dokonce čas na posilovnu, a s nemocným dítětem jsi celý večer hrála karty? Nezní

to lépe? Pozitivně myslet totiž neznamená jen to, že se budeme dívat do budoucnosti s nadějí, že vše dobře dopadne, ale že si uvědomíme, jak hezký život máme a co jsme už krásného prožili či dokázali.

K pozitivnímu myšlení si také můžeš pomoci i správnou hudbou.

A co ty? Myslíš pozitivně nebo se často utápíš v černých scénářích? A dáš nám za pravdu, že myšlenky mají sílu něco změnit? Nebo patříš mezi ty, co těmto věcem nevěří a raději počítají s tou horší variantou? Přemýšlej o tom...

Mgr. Jitka Pokorná

TOULKY K ZITTOVU MLÝNU DO MNICHOVIC

K Zittovu mlýnu jsme se dostali podél Mníchovky a Struhařovského potoka přes Podskalí, které je nejstarší částí města. Už v prvních písemných zmínkách tu stály chaloupky uhlířů dovážejících dřevěné uhlí po zemské stezce na Uhelný trh do Prahy. V pozdějších dobách ho prodávali na místním tržišti.

Zittův mlýn byl dříve nazýván Horní či Nadmnichovský. Patří k nejstarším mnichovským budovám a je velmi cennou dochovanou památkou lidové architektury a mlynářského řemesla. Podle historických pramenů zde stál Zittův mlýn již v roce 1600. I když tu došlo k řadě ničivým požárům, tento mlýn nikdy nevyhořel a dochoval se beze změny. Až v roce 1939 došlo k výměně střechy.

Mlýn původně patřil pod panství Komorní Hrádek. V r. 1656 jej koupil Václav Bína. Po něm se stal majitelem Matěj Bína, pak Matěj Janovský a v r. 1873 jej koupil Václav Zitta. V roce 1996 se mlýn dostal do Ústředního seznamu kulturních památek ČR. V současné době prochází celkovou rekonstrukcí.

Alena Venturová

ZITTŮV MLÝN DŘÍVE A NYNÍ

VZPOMÍNKOVÁ BOHOSLUŽBA POD ŠIRÝM NEBEM

VYDEJTE SE S NÁMI NA KRAKOVEC,
POSLEDNÍ ÚTOČIŠTĚ A SYMBOL ODKAZU
MISTRA JANA HUSA.

ZDE NAPOSLEDY PODAL SVĚDECTVÍ O PRAVDĚ
EVANGELIA A VÍŘE, ZA KTEROU BYL OCHOTEN V KOSTNICI
POLOŽIT VLASTNÍ ŽIVOT.

NÁDVOŘÍ HRADU KRAKOVEC
5. ČERVENCE 2025 OD 15:00 HODIN
SLOUŽÍ PRAŽSKÝ BISKUP DAVID TONZAR

Ekumenická rada církví v ČR vyhláší, že v rámci 19. ročníku
ekumenické slavnostní bohoslužby
Modlitba za domov 2025
proběhne

**VÝTVARNÁ SOUTĚŽNÍ PŘEHLEDKA
PRO DĚTI A MLÁDEŽ**

téma: **“PRAVDA VÍTĚZÍ”**

...ač na čas poražena bývá

Cílem přehlídky je shromáždit a ocenit tvořivé úsilí dětí, mládeže, rodin, školních i jiných skupin – jako oslavu krásy života a vyjádření volnosti za to, co je nám drahé a vzácné.

Vybrané oceněné obrázky budou tradičně prezentovány v přímém televizním přenosu České televize ze slavnostní bohoslužby **Modlitba za domov** ve sváteční den 28. října. Vedle toho pro vás máme také připraveny **zajímavé ceny**.

Krása obrázků potěší vás, vaše okolí, nás pořadatele, účastníky bohoslužby i diváky u obrazovek České televize.

Tvořit můžete libovolnými barevnými materiály a technikami ve formátech A4 až A3. Účastnit se mohou děti a mládež **všech věkových kategorií**, je vítána i účast žáků speciálních škol.

Uzávěrka soutěže je 15. října 2025.

Tvořte ve školách, v církvích a kdekoli to bude možné. Vybrané výtvarné práce budou vystaveny v přímém přenosu České televize.

Více informací a program akce naleznete na
WWW.MODLITBAZADOMOV.CZ

Doručovací adresa:
Ekumenická rada církví v ČR
Donská 5 / 101 00 Praha 10

+420 774 219 041 / www.ekumenickarada.cz

Organizuje

Ekumenická rada
církví v ČR

Hlavní mediální partner

Česká televize

Partneři

MINISTERSTVO
KULTURY

TRŽKA KREATIVNÍ
SPOLUPRÁCE

TRŽKA KREATIVNÍ
SPOLUPRÁCE

TRŽKA KREATIVNÍ
SPOLUPRÁCE

TRŽKA KREATIVNÍ
SPOLUPRÁCE

BRÁNA

Český zápas

Ústřední rada Církve československé husitské Vás srdečně zve
při příležitosti 610. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa na

bohoslužbu v Betlémské kapli
v Praze, která se koná
6. července 2025 od 15 hodin.

**Bohoslužbu povede patriarcha Církve československé husitské Tomáš Butta spolu
s farářkou Terezou Šmejdovou Koselovou a brněnským biskupem Jurajem Dovalou.
Kázání pronese pražský biskup David Tonzar.**

Úvodní chorál zahraje dechový kvintet „Žestě Pražského hradu“.

Během liturgie vystoupí Pěvecký sbor varhaníků a zpěváků Církve československé husitské
pod vedením Zdeňka Kovalčíka. Na varhany doprovodí Lukáš Rydlo.

Bohoslužba bude vysílána v přímém
televizním a rozhlasovém přenosu (ČT2, ČRo 3 – Vltava).

Prosíme účastníky bohoslužby, aby zaujali svá místa do 14.45 hodin.

Husovské slavnosti 2025 jsou konány za laskavé podpory Ministerstva kultury ČR.

